

פְּרֻשַׁת צו

זאת תורת העולה וגו'. (ויקרא ו)
פְּתַח וְאָמַר, (תהלים לו) צִדְקַתְךָ כְּהַרְרֵי אֵל
מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה וְגו', הַאִי קָרָא אוֹקִימָנָא
לִיָּה וְאִתְמַר, תָּא חֲזִי, הַאִי עוֹלָה, סְלִיקוּ
וְקִשְׁרוּ דְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל לְעִילָא, וְדַבּוּקָא דִּילָהּ
בְּגוּ עֲלָמָא דְאִתִּי, לְמַהוּי כְּלָא חַד, בְּקִשׁוּרָא
חֲדָא, בְּחִידוּ. וּבְגִין דְּסִלְקָא לְעִילָא לְעִילָא,
כְּתִיב זֹאת תּוֹרַת, רְזָא דְכֹר וְנוֹקְבָא כַחֲדָא,
תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, לְסִלְקָא
בְּחַבִּיבוּתָא.

פְּרֻשַׁת צו

זאת תורת העולה וגו'. רבי
שמעון פתח ואמר, צדקתך
כהררי אל משפטיך תהום רבה
וגו'. הפסוק הזה פרשנוהו
ונתבאר. בא ראה, העולה הוא
מעלה וקושרת את כנסת ישראל
למעלה, והדבקות שלה בתוך
העולם הבא להיות הכל אחד
בקשר אחד, בשמחה. ומשום
שעולה למעלה למעלה, כתוב
זאת תורת, סוד של זכר ונקבה
יחד, תורה שבכתב ותורה שבעל
פה לעלות בחביבות.

בְּשִׁמְחָתְעוֹרְרַת רוּחַ צְפוּן, כְּמוֹ
שְׂבַאֲרֵנוּהוּ שְׁכָתוּב שְׁמָאלוּ תַחַת
לְרֵאשִׁי, אֲזִי הִיא עוֹלָה בְּחַבִּיבוּת,
וּמִתְעַטְרַת בְּיָמִין, וּמִתְחַבֵּרַת עִם
הָאֲמִצְעִי, וְהַכֹּל מֵאִיר מִסוּד שֶׁל
קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, וְזֶה מִתּוֹךְ סוּד שֶׁל
אָדָם, בְּרִצּוֹן הַכֹּהֵן וּבִתְפִלָּה
וּבְשִׁירָה.

וְהָרִי בְּאַרְנוֹ שְׁעוֹלָה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים
בְּסוּד הַרוּחַ הָעֲלִיוֹנָה, מִשׁוּם
שְׁשִׁלֵּשׁ רוּחוֹת קְשׁוּרוֹת כְּאַחַת:
הַרוּחַ הַתְּחִתּוֹנָה שְׁנִקְרָאת רוּחַ
הַקְּדוֹשׁ, הַרוּחַ שֶׁלְפָּנַיִם בְּאֲמִצְעִי,
שְׁנִקְרָאת רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, וְכֵן
הַרוּחַ הַתְּחִתּוֹנָה. אֲבָל הַרוּחַ הַזֶּה
שְׁיִוצֵאת מִתּוֹךְ שׁוֹפָר, כְּלוּלִים
בְּאֵשׁ וּמַיִם. הַרוּחַ הָעֲלִיוֹנָה שֶׁהִיא
סְתוּמָה בְּחֻשָׁאִי, שְׁבָה מִתְקִימִים
כֹּל הַרוּחוֹת הַקְּדוּשׁוֹת וְכֹל הַפְּנִיָּם
מֵאִירוֹת, וּמִשׁוּם כֶּךָ חוֹזֵרַת
הָעוֹלָה רוּחַ מִמֶּשׁ.

וְאַחַר כֶּךָ מִסוּד שֶׁל הַבְּהֵמָה
נִהְיִים וְנִזְוָנִים לְהִתְקַשֵּׁר לְרוּחַ
אַחֲרַת, שֶׁהִיא בְּתוֹךְ הַשְּׂמָאָה
מֵאוֹתָם חֲלָבִים וְשִׁמְנִים, כְּמוֹ
שְׁנִתְבָּאָר. וּמִשׁוּם כֶּךָ עוֹלָה קֹדֶשׁ
קֹדְשִׁים, שְׂאָר הַקְּרַבְנוֹת כֻּלָּם כְּדִי
לְעִשׂוֹת שְׁלוֹם בְּעוֹלָם מִכְּמָה
צְדָדִים וּבְעֲלֵי דִינָיִם, לְהַעֲבִיר
וּלְהִיּוֹת נְאוּר מִתּוֹךְ הַרְצוֹן

בְּרֵאשִׁי, (שַׁעַר הַשִּׁירִים ב) שְׁמָאלוּ תַחַת לְרֵאשִׁי,
כְּדִין אִיהִי סִלְקָא בְּחַבִּיבוּתָא, וְאִתְעַטְרָא
בִּימִינָא, וְאִתְחַבְרָא בְּאֲמִצְעִיתָא, וְאִתְנַהֵיר כְּלָא
מִרְזָא דְקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, וְדָא מְגוּ דְרְזָא דְאָדָם,
בְּרַעְוֵי דְכַהֲנָא, וּבְצִלוֹתָא, וּבְשִׁירַתָּא.

וְהֵא אוֹקִימָנָא דְעוֹלָה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים, בְּרְזָא
דְרוּחַ עֲלָאָה, בְּגִין דְתַלַּת רוּחִין קְשִׁירִין
בְּחֲדָא, רוּחַ תְּתָאָה דְאִקְרִי רוּחַ הַקְּדוֹשׁ. רוּחַ
דְלָגוּ בְּאֲמִצְעִיתָא, דְאִקְרִי רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה.
וְכֵן אִקְרִי רוּחַ תְּתָאָה. אֲבָל הַאִי רוּחַ, דְנִפְיִק
מְגוּ שׁוֹפָר, כְּלִילֵן בְּאֲשָׁא וּמֵאָא. רוּחַ עֲלָאָה
דְאִיהוּ סְתִימִים בְּחֻשָׁאִי, דְבִיָּה קְיִימִין כֹּל רוּחִין
קְדִישִׁין, וְכֹל אֲנַפִּין נְהִירִין. וּבְגִין כֶּךָ אִתְחַדְרַת
עוֹלָה רוּחַ מִמֶּשׁ.

וּלְבַתֵּר מִרְזָא דְבְּהֵמָה, (דף כ"ו ע"ב) מִסְתַּפְקִי
וְאִתְזָנּוּ, לְאִתְקַשְׁרָא רוּחָא אַחֲרָא,
דְאִיהִי גוּ מִסְאָבוּ, מֵאִינוּן תְּרַבִּין וְשִׁמְנוּנִין,
כְּמָה דְאִתְמַר. וּבְגִין כֶּךָ עוֹלָה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים,
שְׂאָר קְרַבְנִין לְמַעַבְד שְׁלָמָא בְּעֲלָמָא כְּלָהוּ,
מִכְּמָה סְטְרִין וּמֵאֲרִי דְדִינִין. לְאִתְעַבְרָא
וּלְאִתְנַהֵרָא מְגוּ רַעְוֵתָא לְאִתְבְּסָמָא, אִקְרוּן